

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Jana Passera a Mgr. Davida Hipšra v právní věci navrhovatele: **T. B.**, zastoupeného Mgr. Pavlem Černým, advokátem se sídlem Dvořákova 13, Brno, proti odpůrci: **Město Hlučín**, se sídlem Mírové náměstí 23, Hlučín, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – změny č. 7 územního plánu města Hlučína – vydaného dne 15. 3. 2012, v řízení o kasační stížnosti odpůrce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 8. 2012, čj. 79 A 1/2012 - 84,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.
- II.** Odpůrci **se ukládá** zaplatit České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši 1000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Zastupitelstvo města Hlučína vydalo dne 15. 3. 2012 opatření obecné povahy – změnu č. 7 územního plánu města Hlučína, která spočívala ve změně funkčního využití plochy v lokalitě Jelenice v k. ú. Hlučín.

II.

[2] Včas podaným návrhem se navrhovatel domáhal zrušení tohoto opatření obecné povahy u Krajského soudu v Ostravě. Krajský soud rozsudkem označeným v záhlaví rozhodl, že opatření obecné povahy se zrušuje. Shledal rozpor opatření obecné povahy s § 55 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“).

III.

[3] Odpůrce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[4] Stěžovatel tvrdil, že právní následky rozhodnutí soudu pro něj znamenají nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odůvodnil nutností zajištění právní kontinuity platnosti

a účinnosti opatření obecné povahy a právní jistoty vlastníků pozemků dotčených tímto opatřením obecné povahy. Právní mocí rozsudku krajského soudu by došlo ke zrušení opatření obecné povahy po přibližně 6 měsících od jeho vydání. V případě, že Nejvyšší správní soud vyhověl kasační stížnosti, bude ohrožena právní jistota všech dotčených subjektů. Právní kontinuita je nezbytná jak pro vlastníky opatření dotčených pozemků, tak i pro orgány státní správy a i pro žadatele o změnu územního plánu. Stěžovatel je rovněž povinen nejpozději do 31. 12. 2015 upravit územní plán obce schválený před 1. lednem 2007 podle nového stavebního zákona, jinak územní plán včetně všech změn pozbude platnosti. V současné době stěžovatel připravuje návrh nového územního plánu, jenž by měl být vydán v roce 2013.

[5] Stěžovatel dále poukázal na ekonomické důvody, které jej vedou k podání návrhu na přiznání odkladného účinku. S případným novým pořízením změny územního plánu jsou spojeny nemalé náklady, navíc zde hrozí vznik finanční škody, a to žadateli o změnu územního plánu, který ji pak zřejmě uplatní u stěžovatele, jak už v minulosti učinil.

IV.

[6] Navrhovatel ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku vyslovil, že stěžovatel v podstatě žádá o „obživnutí“ napadeného opatření obecné povahy, které je již pravomocně zrušeno. Domnívá se, že podmínky § 73 odst. 2 s. ř. s. nejsou splněny. Pokud by Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek kasační stížnosti, mohlo by být v dotčeném území rozhodováno v souladu s „obživlou“ změnou územního plánu, např. by mohlo být vydáno územní rozhodnutí, případně i stavební povolení pro stavbu obchodního centra. Pokud by pak Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu potvrdil, změny v území by již mohly být nevratné.

[7] Je to tedy především navrhovatel a další vlastníci dotčených nemovitostí, jejichž práva a oprávněné zájmy by byly v případě přiznání odkladného účinku nepřiměřeně ohroženy. Právní jistota jiných subjektů nemůže být významně narušena, protože změna územního plánu je sporná a byla již několikrát rušena. Odkladný účinek by naopak směřoval k odpůrcem zmiňované nežádoucí situaci, kdy by pravomocně zrušený dokument opět platil. K ekonomickým důvodům navrhovatel uvedl, že odpůrce není povinen pořizovat novou změnu v rozsahu zrušené změny. Rovněž mu nic nebrání v postupu podle § 188 stavebního zákona. Navrhovatel je tak přesvědčen, že odpůrce neprokázal, že by pro něj následky rozhodnutí krajského soudu znamenaly nepoměrně větší újmu, než by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám. Naopak riziko rozhodování podle obživlé změny územního plánu, která by následně byla definitivně zrušena, by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem na legalitě rozhodování orgánů veřejné správy.

V.

[8] Kasační stížnost nemá dle § 107 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom přiměřeně použije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Nejvyšší správní soud dospěl po zvážení argumentů stěžovatele k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku nebyly splněny.

[10] Především je třeba mít na paměti mimořádnou povahu institutu odkladného účinku: kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možné odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku

kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na něž je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonem stanoveným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[11] Stěžovatel neprokázal, že by mu měla vzniknout nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a která by současně nebyla v rozporu s důležitými veřejnými zájmy. Vyhověním jeho návrhu by nedošlo k zajištění právní jistoty a kontinuity, naopak by tyto principy byly opětovně narušeny. V posuzované situaci je rozhodnutí krajského soudu již přibližně tři měsíce v právní moci. Přiznáním odkladného účinku by tedy došlo ke změně v dosavadním stavu, což je nežádoucí vzhledem k právní jistotě všech dotčených osob. Naopak nepřiznáním odkladného účinku nejenže nedojde ke změně současného stavu, navíc bude platit stav, který tu byl v době platnosti územního plánu bez přijaté změny, která vymezuje nová zastavitelná území.

[12] Ekonomické důvody, které stěžovatel uvádí, nemohou převážit nad veřejnými zájmy na hospodárném využívání zastavěného území, ochraně nezastavěného území a nezastavitelných pozemků, ochraně krajiny a přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území. Případné zvýšené výdaje stěžovatele vzniklé v souvislosti s přijímaným opatřením obecné povahy představují menší újmu, než jaká by mohla vzniknout jiným osobám v důsledku mnohdy nevratných změn v území.

[13] Územní plán a jeho změny jsou významnými dokumenty územního plánování. Vzhledem ke koncepční povaze územního plánu (§ 43 stavebního zákona) by se mělo jednat o dokument stabilní, k jehož změnám bude docházet pouze v odůvodněných případech po důkladném vyhodnocení všech důležitých okolností. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti po období několika měsíců od zrušení opatření obecné povahy, jímž byl územní plán změněn, by tak v posuzovaném případě bylo v rozporu s koncepční povahou nástrojů územního plánování, právní jistotou dotčených osob i s výše uvedenými veřejnými zájmy.

[14] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal.

[15] Návrh na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku ve výši 1000 Kč. Rozhodnutí o uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku je součástí výroku rozhodnutí o tomto návrhu (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, čj. 1 As 27/2012 - 32).

[16] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 9. ledna 2013

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu